

Lotuskabinettet

Ea Philippa

Blomsteralfernes besynderlige fund

"Nej, nej, nej ikke så tæt på. Hun ser helt bestemt frygtelig fremmed og forfærdelig farlig ud. Og sikke stor hun er, hun kunne sluge os i en eneste mægtig mundfuld."

"Ja, og se hendes hår, det ser grangiveligt ganske grønt og aldeles ubekendt ud med alle de krusede, kække krøller. Hun ligner ikke nogen vi kender, ja og se, se, kom, kom, kom, se, se. Hvad er det for noget meget mystisk og mærkeligt filigran, der vokser i hendes hud? Åh nej, ikke så tæt på, væk, væk, væk igen. Tænk hvis hun vågner."

"Ih, men hvor spændende med sådan et fremmed og frygtelig fint væsen i vores skønne skov, hvad mon hun laver her for noget?"

"Ja, det ved vi visselig overhovedet og bestemt ikke, og måske skulle vi slet ikke være her hos hende. Se, den stav hun har. Den er lige så stor som os. Vi må vogte os. Frygtelig farlig kan hun være."

"Men åh, hendes duft. Den er jo helt ekstravagant og eksotisk. Hun dufter bedårende dejligt og forførende fremmed, slet ikke af farlig."

Hun vågnede ved deres summende sniksnak og den blide brise fra deres vinger, mens de sværmede tæt omkring hende. Langsomt slog hun øjnene op, og i det samme for de forvirrede små væsner sammen i en klynge og forsøgte alle at gemme sig bag hinanden, mens de hviskede, tiskede og sukkede af forskrækkelse. Hun forsøgte at rejse sig, men en voldsom smerte jog igennem hendes krop ved den mindste bevægelse, og hun gav efter og sank tilbage i skovbunden. Hun lod øjnene søge omkring sig, og lede efter noget hun kendte, men intet virkede velkendt.

Svævende over jorden hang en masse små væsner klædt i blomsterflor, med små flyvehjelme af frøkapsler på hovedet. Deres vinger lignede sommerfuglens, og de var ikke højere end træstubbene bag dem. Fra deres hjerter strømmede et varmt lys, som en lille flamme i deres indre. Bag dem kunne hun se en lille, skæv træhytte bevokset med mos og mystiske slyngplanter, og grøn røg steg op fra skorstenen.

De små væsner nærmede sig nysgerrigt og ganske forsigtigt, mens de snusende med deres fine næser forsøgte at vevre, hvad